ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਹਿਕਾਰੀ

ਇੱਕ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ

v.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ-ਵੀ

(2009 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5105-5107)

ਸਤੰਬਰ 11, 2020

[ਸੰਜੇ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ ਅਤੇ ਇੰਦੂ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਜੇ.ਜੇ.)

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 - ਧਾਰਾ 37 (1) - ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ- ਧਾਰਾ 13 (1), 1962 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਫੰਡਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਆਜ
ਐਕਟ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ/ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਸਹਿ-ਸੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ
ਓਪਰੇਟਿਵ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ - ਜੇ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹਨ - ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਏ.ਓ.) ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ (ਅਪੀਲਾਂ) ਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ - ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਕਿਹਾ: ਜੇ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਜੋ ਕੁਝ ਵੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਡੀ
'ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ' ਇੱਕ ਖਰਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਸ. 37 (1) - ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕੰਮ ਹੈ - ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ 'ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼' ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 37 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਕਟੌਤੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਫੰਡਾਂ ਦਾ ਸਰੋਤ ਜਿਸ ਤੋਂ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਇਹ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਖਰਚ ਕਾਰਪਸ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਈ ਗਈ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਏਓ, ਆਈਟੀਏਟੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਸੀਆਈਟੀ (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ - ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਵਿਕਾਸ ਨਿਗਮ ਐਕਟ, 1962 - ਐਸਐਸ 9, 12,
13 (1), (2) - ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2003 – ਸ.36 (1)() – ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2001 –
ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2002

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 – ਐਸ.ਐਸ.14, 28, 56, 57 – ਹੋਲਡ: ਐਸ.56 ਇੱਕ ਬਕਾਇਆ ਧਾਰਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ /.14 ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚਾਰਜ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਚਾਰਜ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ
'ਏ' ਤੋਂ 'ਈ'।

ਸਿਧਾਂਤ/ਸਿਧਾਂਤ - ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ - ਜਦੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ - ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 - ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1962

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 - ਆਮਦਨ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ - ਆਧਾਰਿਤ: ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਵਪਾਰਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ 'ਅਸਲ ਆਮਦਨ' ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ - 'ਅਸਲ ਆਮਦਨ' ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਅਸਲ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਹੈ.

ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮਾ:

ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ - ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਅਤੇ ਹੱਲ - ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਕਰਾਧਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ - ਕੇਂਦਰੀ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉੱਦਮਾਂ (ਸੀ.ਪੀ.ਐਸ.ਈ.) ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ - ਐਡਵਾਂਸ ਟੈਕਸ ਫੈਸਲਾ
ਸਿਸਟਮ - ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਭਾਰਤੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ –
ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਆਯੋਜਿਤ: 1.1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੋ-
ਓਪਰੇਟਿਵ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1962 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
(ਐਨ.ਸੀ.ਡੀ.ਸੀ. ਐਕਟ)। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮ ਐਨਸੀਡੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਦੇਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ
ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਾਜ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਵੀ
ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗਰੰਟੀ 'ਤੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਫੰਡਿੰਗ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਐਨਸੀਡੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੰਡ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਵਿਕਾਸ ਫੰਡ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਫੰਡ') ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਫੰਡ ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਜਾਂ
ਫੰਡ ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਵਾਧੂ ਫੰਡ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਫਿਕਸਡ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਕਾਰ ਫੰਡਾਂ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਮਦਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ

ਡਿਬੈਂਚਰ ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਏ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ
ਸਰਕਾਰਾਂ/ਚੋਟੀ ਦੀਆਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਇਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲਾ ਜਾਂ "ਪਾਸ ਥਰੂ" ਇਕਾਈ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਨਿਆਂਇਕ ਇਕਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਕਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਬੀ ਤੋਂ ਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਸਰਕਾਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਟੈਕਸ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ. ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਿਆਜ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਤੌਰ ਤੇ "ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਮਦਨ" ਵਜੋਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜੋ ਮੁੱਦਾ ਉੱਠਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ
ਧਾਰਾ 13 (1) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਫੰਡਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨੂੰ "ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ" ਰਾਹੀਂ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ "ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ" ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹਨ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਅਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ
ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1976-77 ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ। [ਪਾਰਸ 2-4] [528-
-; 529-ਏ-ਸੀ; 530--]

ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਡਿਵੀਡੈਂਡਾਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ 'ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਆਮਦਨ' ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਆਵੇਗਾ
ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਰ ਸਰੋਤ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਈ ਹੋਵੇਗਾ
'ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ' ਤੋਂ ਆਮਦਨ
ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੪ ਦੇ ਮੁਖੀ 'ਡੀ' ਹਨ। ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ 'ਡੀ' ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਮੁਨਾਫਾ ਅਤੇ ਲਾਭ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਆਮਦਨ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਾ
ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ [ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਆਈ)]। ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਇੱਕ ਬਕਾਇਆ ਧਾਰਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਚਾਰਜ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ
ਇਹ ਧਾਰਾ ੧੪ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ 'ਏ' ਤੋਂ 'ਈ' ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਰਜ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਤਰਕ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ
ਏ.ਓ. ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ.(ਏ) ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਰਾਂਟਾਂ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀਆਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਵੀ

ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਇੱਕ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪੂੰਜੀਗਤ ਜਾਇਦਾਦ ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ.(ਏ) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਆ ਗਿਆ।

ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ 'ਡੀ' ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਆਵੇਗੀ

ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੪ ਅਤੇ ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੫੬ ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ' ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਕੰਮ ਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਵਜੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ। ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਫੰਡ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਫਿਕਸਡ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਰਕਮ ਬੇਕਾਰ ਨਾ ਰਹੇ। ਕਿ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੀ ਵੰਡ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ
ਕਰਜ਼ੇ। ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਤਰ-ਅੰਤਰ ਹੈ-

ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ,

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 'ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ' ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਆਉਂਦੇ ਹਨ. ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਨੂੰ

ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰੋਤ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਮਦਨ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪਏਗਾ. ਉਹ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਹੈ
ਪੈਸਾ ਜਾਂ ਗਰਾਂਟਾਂ ਦੇਣਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ

ਇਸ ਇਕਲੌਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ (ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਵੀ ਨਹੀਂ)

ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਫੰਡ ਬੇਕਾਰ ਪਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਆਖਰਕਾਰ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੋਣਗੇ. ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਸਵੈ-ਥੋਪੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮਕਸਦ ਜਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ. (ਪਾਰਸ 21-23] [538--; 539--]

H

ਲੋਕ ਸਿੱਖਿਆ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਟਰੱਸਟੀ ਵੀ.
ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੈਸੂਰ (1976) 1 ਐਸਸੀਸੀ 254: [1976] 1 ਐਸਸੀਆਰ 461- 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ
ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਮਾਲੀਆ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਕਰਾਧਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਜੇ ਇਹ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚ ਹੈ ਤਾਂ ਰਕਮ ਕੱਟੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਪੂੰਜੀਗਤ
ਖਰਚ ਹੈ ਤਾਂ ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਨੂੰ
ਕਰਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ
ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਇਹ ਹੋਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਕਮ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ
ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਹੀ ਰਕਮ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ
ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 24-26) [539--; 540-, -
]

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂੰਜੀ ਰਕਮ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ
ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਫੰਡ ਬੇਕਾਰ ਪਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਮਦਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਫਿਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਈ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵ, ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੀ ਵੰਡ
ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ,
ਪਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ
ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਸਿਰਫ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ. ਇਹ
ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਰਕਮ
ਕਰਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਅਡਵਾਂਸ, ਜੋ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਆਜ
ਕਮਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਰਚਿਆਂ ਵਜੋਂ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਦਲੀਲ
ਇੱਕ ਤਰਕ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ
ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਮਦਨ, ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਰਚਿਆਂ ਵਜੋਂ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਦਰਅਸਲ,
ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਸਨ
ਵਾਪਸ ਪਰਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੀਆਈਟੀ (ਏ) ਨੇ ਪੂਰੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ
ਵੰਡੀ ਗਈ ਰਕਮ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ

ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ. ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਜ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ
ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਦੇਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ। ਉੱਥੇ
ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਅਰਥ ਵਿਚ ਇਹ ਭੂਮਿਕਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ, ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਜਾਂ ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਕੈਨਵਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ੇ, ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਅਤੇ ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਰਤ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏ,
ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ, ਆਦਿ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਹੈ,
ਇਹੀ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਏ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ
ਅਣਵਰਤੀ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਫੰਡਾਂ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ
ਡਾਊਨਸਟ੍ਰੀਮ ਸੰਸਥਾਵਾਂ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਰਾਏ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸ-ਥਰੂ ਇਕਾਈ ਹੈ, ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਕੋ ਇਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਹੈ. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ, ਅਣਵਰਤੀ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਵਿਆਜ
ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਮਦਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ
ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਆਮ ਫੰਡ ਵਿਚਲੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਆਪਣਾ ਮਾਲੀਆ ਚਰਿੱਤਰ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਦਲੀਲ ਦੀ ਇਹ ਲਾਈਨ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਹੈ
ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ , ਅਤੇ 'ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ' ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਰਕਮ ਇੱਕੋ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ

ਰਸੀਦ। ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਜਿਸ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਕਮ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਭ
ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਕਟੌਤੀਯੋਗ ਹਨ। (ਪਾਰਸ 27-29) [540--; 541--; 542--]

ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਕਰਦਾਤਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਵੇਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਖਰਚ 'ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ' ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 (1) ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ- ਸੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰੋਬਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ
ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ 'ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼' ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਕਟੌਤੀ ਹੋਵੇਗੀ. ਫੰਡਾਂ ਦਾ ਸਰੋਤ ਜਿਸ ਤੋਂ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿ ਕੀ ਖਰਚ ਕਾਰਪਸ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਈ ਗਈ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਤੋਂ। ਗ਼ੈਰ-ਵਾਪਸੀਯੋਗ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠ ਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਐਨਸੀਡੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (1) ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ। ਉਦੇਸ਼ ਸਿੱਧਾ ਹੈ; ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟ
ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ, ਇਹ ਵੰਡ ਨੂੰ 'ਆਮਦਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ' ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਖਰਚ ਵਜੋਂ।
ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਮਦਨ ਦੀ ਹਰ ਅਰਜ਼ੀ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਖਰਚ ਹੈ

ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਸਮਰਪਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀ ਗਰਾਂਟ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਗਠਜੋੜ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸ਼ੁੱਧ ਅਨੁਮਾਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਮਾਏ ਵਿਆਜ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਨੇੜਲਾ ਗਠਜੋੜ
ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਡਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਦਰਅਸਲ, ਸੀਆਈਟੀ (ਏ) ਨੇ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਤੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਹੈ

ਇੱਕ ਬੋਝ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੀਆਈਟੀ (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਦੇ ਗਠਜੋੜ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ। (ਪਾਰਸ 30, 31, 33 ਅਤੇ 34) [542-ਬੀ-ਸੀ; ਡੀ.ਜੀ. 543--]

ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਧਾਂਤ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ, ਅਰਥਾਤ, ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕਰਕੇ ਬਦਲਣ ਦਾ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀਤਲਦਾਸ ਤੀਰਥਦਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਆਮਦਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਰਿਕਰਿੰਗ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮਕਸਦਾਂ ਵਾਸਤੇ ਖਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਕ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਾਂ
ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਹੈ
ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਸਿਰਲੇਖ ਦੁਆਰਾ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਓਵਰਵਾਈਡ ਕਰਕੇ ਡਾਇਵਰਜ਼ਨ ਕੀ ਹੈ.
ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ, ਇਕ ਅਰਥ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਹੋਰ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੀ ਵੰਡ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਖਰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ/ਵੰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਸਥਾਗਤ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ/ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਵਸਥਿਤ ਫਾਰਮੈਟ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਹ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ 'ਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਕੀਮਾਂ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਫੰਡਿੰਗ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਸਮੀ
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਫੰਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫੰਡਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ 3 ਤੋਂ 8 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਵਜੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਦਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ
ਇਕ ਹੋਰ ਹਿੱਸਾ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ
ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਇਸ ਕਾਰਜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਟੈਂਡ ਵਜੋਂ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ। ਐਨ.ਸੀ.ਡੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਕੌਣ ਹੈ

ਗ੍ਰਾਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਭ
ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕੰਮ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ
ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗ੍ਰਾਂਟ ਕਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ
ਦੁਆਰਾ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਦੇ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਹਿਮਤ ਰਕਮ
ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਵਿਵੇਕ ਅਨੁਸਾਰ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤਾ ਕੋਲ ਫੰਡਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਸਿਰਲੇਖ
ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਓਵਰਵਾਈਡ ਕਰਕੇ ਆਮਦਨ ੀ ਦੇ ਬਦਲਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਦਾ
ਨਿਰਣਾ ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 'ਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾਏ ਗਏ 'ਅਸਲ ਮੁਨਾਫੇ' ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਹੈ
ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ। ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਨਾਫਾ ਆਮ ਵਪਾਰਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਲਈ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਵਪਾਰਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ 'ਅਸਲ ਆਮਦਨ'
ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 'ਅਸਲ ਆਮਦਨ' ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਜਾਜ਼ਤ ਯੋਗ
ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੈੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ
ਅਸਲ ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ
ਵੰਡਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ। ਵੰਡ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਪਾਰਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਸਲ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰੀਅਲ ਈ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਹੈ
ਆਮਦਨ। (ਪਾਰਸ 35-38) [543--; 544--; 545-]
ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਸੀਤਲਦਾਸ ਤੀਰਥਦਾਸ [1961] 2 ਐਸਸੀਆਰ 634 - ਵਿਲੱਖਣ।

ਪੂਨਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੀਆਈਟੀ ਬੰਬੇ ਸਿਟੀ,
[1965] 3 ਐਸਸੀਆਰ 818 - ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ.

ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਸੇ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦਾ
ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਬੇਸ਼ਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਗਲੀ ਤਾਰੀਖ
'ਤੇ ਗਲਤੀ ਦਾ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ
ਵਿਕਾਸ[ਸੋਧੋ] 2003 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਨੇ ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਜੋੜੀ। ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ
ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਵਿਭਾਗੀ ਸਰਕੁਲਰ ਨੰਬਰ 7/2003 ਮਿਤੀ 5.9.2003 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਕੇਂਦਰੀ, ਰਾਜ ਜਾਂ ਸੂਬਾਈ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ। ਵਿੱਤ ਦੁਆਰਾ

ਐਕਟ, 2001 ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2002, ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਛੋਟ

ਸੰਸਦ ਦੇ ਐਕਟ ਰਾਹੀਂ ਸਥਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟੈਕਸ ਢਾਲ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਕੁਝ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁਨਾਫਾ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ,
ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਕਾਸ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਨੂੰ 'ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ' ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। [ਪਾਰਸ 39-41] [545--; 546--]

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2003 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ, ਰਾਜ ਜਾਂ ਸੂਬਾਈ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ

ਅਜਿਹੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦਾ ਗਠਨ ਜਾਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ
'ਮੁਨਾਫਾ' ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਅਤੇ
ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਲਾਭ'। ਇਹ ਸੋਧ 1.4.2002 ਤੋਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਾਲ 1976-77 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਖਰਚੇ ਆਈ.ਟੀ. ਦੀ ਆਮ ਧਾਰਾ 37 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ

ਐਕਟ, ਜੋ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ। ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2003 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 36 (1) () ਇਹ

ਅਦਾਲਤ ਏ.ਓ. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ,

ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਭਾਵੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ.(ਏ) ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੰਤਮ ਝਟਕਾ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ
ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ, ਅਫਸੋਸ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਮਾਂ ਬੇਹੱਦ ਲੰਬਾ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ,
ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ। (ਪਾਰਸ 42-44) [546--; 547--]

ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਕੇਰਲ, ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਬਨਾਮ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਸ਼ੂਗਰ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (1973) 3 ਐਸਸੀਸੀ 274: [1973] 2

ਐਸਸੀਆਰ 738;
ਸੀਆਈਟੀ, ਗੁਜਰਾਤ ਬਨਾਮ ਐਸਸੀ ਕੋਠਾਰੀ (1972) 4 ਐਸਸੀਸੀ 402: [1972]
1 950 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਸੀਮੈਂਟਸ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, 1988 (ਐਸਯੂਪੀਪੀ)
ਐਸਸੀਸੀ 378: [1988]
917; ਮੈਸਰਜ਼ ਐਂਪਾਇਰ ਜੂਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਆਮਦਨ ਕਰ (1980) 4 ਐਸਸੀਸੀ 25 : [1980] 3 ਐਸਸੀਆਰ 1370
- ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

ਤੇਲ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਗੈਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. v. ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕੁਲੈਕਟਰ 1995 ਸੁਪ (4) ਐਸਸੀਸੀ
541; ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (2011) 332 ਆਈਟੀਆਰ
58 (ਐਸਸੀ); ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ। v. ਪਿਰਥਵੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ।
(2018) 16 ਐਸਸੀਸੀ 363: [2018] 3 ਐਸਸੀਆਰ 935; ਕੋਲੰਬੀਆ
ਸਪੋਰਟਸਵੇਅਰ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬੰਗਲੌਰ (2012) 11 ਐਸਸੀਸੀ 224: [2012] 7
ਐਸਸੀਆਰ 187 –
ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਚਤੁਰਵੇਦੀ ਅਤੇ ਪਿਥੀਸਾਰੀਆ ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ, ਭਾਗ 3,
ਛੇਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ (2014), ਪੰਨਾ 3310, ਲੈਕਸਿਸਨੇਕਸਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

ਐਥਰਟਨ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਇਨਸੁਲੇਟਿਡ ਅਤੇ ਹੈਲਸਬੀ ਕੇਬਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ
(1924) 10 ਟੈਕਸ ਕੇਸ 155, 192-83: (1926) ਏਸੀ 205 (ਐਚਐਲ)
- ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

<u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>

[1988] 3 917	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 16
[1980] 3 1370	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 17

(1961) 2 SCR 634	ਵਿਲੱਖਣ	ਪੈਰਾ 18
[1976] 1 SCR 461	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 23
[1973] 2 SCR 738	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 32
(1965) 3 SCR 818	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 38
[1972] 1 SCR 950	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 38
1995 Supp (4) SCC 541	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 2
(2011) 332 ਆਈਟੀਆਰ 58 (ਐਸਸੀ)	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 3
[2018] 3 SCR 935	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 4
[2012] 7 ਐਸਸੀਆਰ 187	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 12

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5105-5107 2009.

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ 24.11.2006 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ
1983 ਦੇ ਆਈਟੀਆਰ ਨੰਬਰ 555 ਅਤੇ 1989 ਦੇ 41 ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ।

ਅਰਿਜੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਰਜਤ ਨਵੇਤ, ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਬਖਸ਼ੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਵੀਨਾ ਗੌਤਮ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨਿਲ ਕਟਿਆਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ?

ਸੰਜੇ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਜੇ.

1. ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਜੇਬ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 44 (44) ਸਾਲ ਲੱਗ ਗਏ ਹਨ - ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ!

<u>ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ:</u>

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਵਿਕਾਸ ਨਿਗਮ ਐਕਟ, 1962 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਨਸੀਡੀਸੀ ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਨਸੀਡੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਇੱਕ ਐਕਟ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ
ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ, ਭੋਜਨ ਪਦਾਰਥਾਂ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਸਤਾਂ, ਪਸ਼ੂਧਨ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ, ਭੰਡਾਰਨ, ਨਿਰਯਾਤ ਅਤੇ ਆਯਾਤ ਲਈ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ
ਇਸ ਲਈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਜ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ
ਐਨ.ਸੀ.ਡੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9, ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਦੇਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇਣ ਜਾਂ ਸਬਸਿਡੀ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ; ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ,
ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗਾਰੰਟੀ 'ਤੇ
ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਫੰਡਿੰਗ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

ਐਨ.ਸੀ.ਡੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਵਿਕਾਸ ਫੰਡ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਫੰਡ') ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਫੰਡ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਰਕਮ ()
ਫੰਡ ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਜਾਂ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਜਾਂ ਫੰਡ ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਤੋਂ।
ਧਾਰਾ ੧੩ ਕਿਸੇ ਫੰਡ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"13. ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਫੰਡ ਬਣਾਈ ਰੱਖੇਗੀ। (1) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕਰੇਗੀ
ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਵਿਕਾਸ ਫੰਡ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਫੰਡ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੰਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ—

() ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਕਿਓਰਿਟੀਜ਼
ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦਾ;

ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਕਮ
ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ;

() ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਾਰੇ ਧਨ; () ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ;

(ਅ) ਧਾਰਾ 12ਏ ਅਧੀਨ ਉਧਾਰ ਲਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਧਨ;

ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਾਧੂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ

ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਜੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਫੰਡ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ
ਫੰਡ।

(2) ਫੰਡ ਵਿਚਲੇ ਪੈਸੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ-

ਕਰਜ਼ੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਦੇਣਾ
ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਝੇ:

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਗਾਹਕ ਬਣਨ ਜਾਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼;

ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ
ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਖਰਚੇ; ਅਤੇ

ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਵਾਧੂ ਫੰਡ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ,
ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਫਿਕਸਡ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਕਾਰ ਫੰਡਾਂ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਮਦਨ ੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ
ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ/ਚੋਟੀ ਦੀਆਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਡਿਬੈਂਚਰਾਂ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲਾ ਹੈ ਜਾਂ "ਪਾਸ ਥਰੂ" ਇਕਾਈ ਹੈ, ਇਹ ਇਕ ਵੱਖਰੀ ਨਿਆਂਇਕ ਇਕਾਈ ਹੈ.

ਇਸ ਦੀ ਕਰਾਧਾਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਟੈਕਸ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

. ਵਿਆਜ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਤੌਰ ਤੇ "ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਮਦਨ" ਵਜੋਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.

ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਜੋ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 13 (1) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਫੰਡਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਸਹਿ-ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ "ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ" ਰਾਹੀਂ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-
ਓਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ "ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ" ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹਨ। ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1976-77 ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਰਿਕਾਰਡ।
ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ
ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਫਲ ਹੋਣਾ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਏ.ਓ.')। ਏ.ਓ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੈਰ-ਵਾਪਸੀਯੋਗ ਗਰਾਂਟਾਂ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਏ.ਓ. ਨਾਲ ਜੋ ਭਾਰ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ
ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ। ਏ.ਓ. ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੇਸ਼ਕ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ,
ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇਸ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਦੌਰ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਗਿਆ।
ਆਮਦਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਟੈਕਸ (ਅਪੀਲ), ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਸੀਆਈਟੀ (ਏ)), ਜਿਸ ਨੇ 22.8.1980 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਰਾਂਟਾਂ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ
ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ 'ਤੇ। ਇਹ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੂੰਜੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਕਿ, ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)
'ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ' ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਡ੍ਰੀ ਖਰਚ (ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਂ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੀਆਈਟੀ (ਏ) ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਏਓ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪਹੁੰਚ ਫੰਕਸ਼ਨਾਂ ਵਜੋਂ ਗਲਤ ਸੀ
ਅਤੇ ਅਪੀਲੂਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੇਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹੀ ਮਕਸਦ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ 19,35,950/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 5,69,763/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ੁੱਧ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ 13,66,187/- ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਣਵਰਤੀ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਜਾ ਗੇੜ ਚੱਲਿਆ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ।

ਹੁਣ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਸੰਖੇਪ 'ਆਈਟੀਏਟੀ' ਲਈ), ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਵੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਏਓ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸੀਆਈਟੀ (ਏ) ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ.(ਏ.) ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰਕ ਥੋੜਾ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ
ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ, ਵਾਧੂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਕਮ ਇੱਕੋ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚਿਆਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵੰਡ ਕਿਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਐਨਸੀਡੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੰਡ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸਰਲ ਵਰਤੋਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲੀਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੀਜਾ ਗੇੜ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਗਿਆ।

ਚੌਥਾ ਦੌਰ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 256 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ:

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਚ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ 19,35,950 ਰੁਪਏ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 1975-76 ਸਹਾਇਕ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸਾਲ 1976-77 ਮਾਲੀਆ ਖਰਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਲ
ਹਵਾਲੇ ਹੇਠ।

ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਥਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ
24.11.2006 ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1976-77 ਅਤੇ 1981-82 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਹੁਣ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਚੌਥਾ ਦੌਰ ਫਿਰ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਰਕ ਦੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ, ਇਹ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸੀ
ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਲਈ ਬੈਗ. ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਤਹਿਤ ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ,
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਅੱਗੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ
ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਐਡਵਾਂਸ ਆਮਦਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵੰਡੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਉਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਗਈ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਚਰਿੱਤਰ ਗੁਆ ਬੈਠਾ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕੰਮ ਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਸੀ ਜਾਂ

ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ, ਕਮਾਈ ਗਈ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵੀ ਘੱਟ ਜਾਵੇਗੀ

ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ 'ਡੀ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ 'ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਮੁਨਾਫਾ ਅਤੇ ਲਾਭ' ਇਸ ਦੀ ਆਮ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਨਸੀਡੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ।
ਇੱਕ ਫੰਡ, ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਪੂਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
ਐਫ.ਡੀ.ਆਰ. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਕਢਵਾਏ ਗਏ ਸਨ
ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਜੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਛਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚ ਵਜੋਂ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਖਰਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਥ ਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਾਲ, ਜੋ 24.11.2006 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ 12.7.2007 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ 24.11.2006 ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਵੇਰਵੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰਣੀਬੱਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ:

ਇਸ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਨਾਕਆਊਟ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਪੰਚ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਦੌਰ ਹੈ!

ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਤੱਥ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ
ਫਿਰ ਅੰਤਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

Civil Appeal Number	Assessment Year(s)	Deduction Sought	Arising out of
5105/2009	1981-82 1976-77	Rs. 19,35,950 Rs. 1,96,17,920	Common order dated 24.11.2006
5106/2009	1982-83	Rs. 1,26,90,860	Order dated 12.7.2007 decided in terms of order dated 24.11.2006
5107/2009	1983-84	Rs. 1,39,38,943	Order dated 12.7.2007 decided in terms of order dated 24.11.2006

ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ 14.8.2007 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਖੁਦ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ◌ਾ◌ं ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਕਿ ਖਰਚਾ
ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ
ਇਹ ਇਕ ਖੋਜ ਸੀ, ਜੋ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਸਿਰਫ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨਾਲ। ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਐਨਸੀਡੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਈ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

<u>ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ:</u>

ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਰਜਤ ਨਾਵੇਤ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੋ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ
ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਉਲਝਣ ਸੀ
ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਕੋਈ ਵੀ ਗ੍ਰਾਂਟ (ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵੰਡਣ ਲਈ) ਵਿੱਚੋਂ ਵੰਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
'ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ', ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਕਾਰੋਬਾਰ" ਵਜੋਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਆਈਟੀ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 37 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚ ਵਜੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਅਤੇ ਵਿਗਾੜ, ਪੈਰਾ 22 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੇ "ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ" ਅਤੇ "ਕਰਜ਼ਿਆਂ" ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ
"ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ" ਅਤੇ "ਕਰਜ਼ੇ", ਕਿਉਂਕਿ 'ਕਰਜ਼ੇ' ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, "ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ" ਜਾਂ "ਸਬਸਿਡੀਆਂ" ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ,
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਖਰਚਾ-

ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ। ਇਸ ਅੰਤਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ "ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ "ਕਰਜ਼ਿਆਂ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਆਜ / ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਆਮਦਨ ਦੇ ਮਾਲੀਆ ਸਟ੍ਰੀਮ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬੀ
ਐਨਸੀਡੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੰਡ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਪੂਲ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਫੰਡਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ
ਆਪਣਾ ਮਾਲੀਆ ਚਰਿੱਤਰ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ
ਫੰਡਾਂ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਹਿੱਸਾ "ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ" ਰਾਹੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਮਾਈ ਗਈ
ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਤੋਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-
ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫੰਡ ਲਈ
ਐਨ.ਸੀ.ਡੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਈ/ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ- ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ "ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਮਦਨ" ਦੇ ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਗੁਆ ਸਕਦੀ
ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਵੀ ਮੁਨਾਫੇ
ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਡਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵੰਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮ ਨਾਲ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਗਠਜੋੜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਮਾਲੀਆ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਗਰਾਂਟਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ
ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ. ਸੀਆਈਟੀ (ਏ) ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਖਰਚ ਵਜੋਂ।

ਕਿਉਂਕਿ ਗਰਾਂਟਾਂ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਉਹ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਜੋ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਹਨ, ਅਤੇ "ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਮਦਨ" ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ. ਲੋੜੀਂਦਾ
ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ
ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 (1) ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ:

ਏ. ਖਰਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

ਅ. ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.
() ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ;

() ਇਹ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸਥਾਈ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਸੀਮੈਂਟਸ
ਕੰਪਨੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ,[1] ਜਿਸ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਐਥਰਟਨ ਬ੍ਰੂਨਾਮ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਇਨਸੁਲੇਟਿਡ ਅਤੇ ਹੇਲਸਬੀ ਕੇਬਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਸਕਾਊਂਟ ਕੇਵ ਐਲ.ਸੀ. ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਲਿਮਟਿਡ.[2] ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਸੰਪਤੀ ਜਾਂ ਫਾਇਦੇ ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ
ਕਿਸੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਸਥਾਈ ਲਾਭ ਲਈ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਾਰਨ ਹੈ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿੱਟਾ) ਅਜਿਹੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪੂੰਜੀ ਲਈ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ।

ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਖਰਚ, ਭਾਵੇਂ ਸਥਾਈ ਲਾਭ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ ਵੀ,
ਮਾਲੀਆ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਲਾਭ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਟੁੱਟ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਹੇਠਾਂ, ਪਰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਵਪਾਰਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫਾਇਦੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਥੇ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਫਾਇਦਾ ਪੂੰਜੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ ਟੈਸਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਖਰਚ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ. ਜੇ ਫਾਇਦਾ ਕੇਵਲ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੈ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਅਛੂਤਾ ਛੱਡਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ, ਖਰਚ ਮਾਲੀਆ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਲਾਭ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਾਇਮ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ.

---

[1] 1988 () 378

[2] (1924) 10 ਟੈਕਸ ਕੇਸ 155, 192-83: (1926) ਏਸੀ 205 (ਐਚਐਲ)

ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਮਰਾਜ ਏ
ਜੂਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 3 ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 5 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"5. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਸੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ
ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬਣਦਾ ਹੈ
ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ
ਭੁਗਤਾਨ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲੀਆ ਜਾਂ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਵੰਡ ਹੈ। ਰੇਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮੈਕਨਾਗਟਨ, ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਸੱਟੇਬਾਜ਼ੀ ਕੰਟਰੋਲ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਇੱਕ "ਭੁਗਤਾਨ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਤਾ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਮਾਲੀਆ ਭੁਗਤਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਪੂੰਜੀ ਭੁਗਤਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ. ਇਸ ਲਈ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ ਦੇਵੀ ਜੂਟ ਮਿੱਲ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਕਰੂਮ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਈ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਿਜੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ:

ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਆਮ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਆਪਣਾ ਮਾਲੀਆ ਚਰਿੱਤਰ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ.

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ
ਓਪਰੇਟਿਵ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਆਮਦਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਹਨ.[4]

ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੇਣਾ ਆਮਦਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਇਹ
ਇਹ ਕੋਈ ਖ਼ਰਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ
ਖਰਚ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਇਹ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ.

---

[3] (1980) 4 ਐਸਸੀਸੀ 25

[4] ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਸੀਤਲਦਾਸ ਤੀਰਥਦਾਸ, (1961) 2 ਐਸਸੀਆਰ 634

v. ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਗਠਜੋੜ ਦੀ ਸਾਂਝੇ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਆਮਦਨ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੫੬ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੨੮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਛੋਟ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 57 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ।

<u>ਸਿੱਟਾ</u>:

ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਸੀ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਵਿਵਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ
ਸੰਕੀਰਣ ਕੰਪਾਸ।

ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਵਾਂਗੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਡਿਵੀਡੈਂਡ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ' ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਆਵੇਗਾ ਜਾਂ ਇਹ ਆਮਦਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ
'ਡੀ' ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ 'ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ' ਤੋਂ
ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14. ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ 'ਡੀ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਮੁਨਾਫਾ ਅਤੇ ਲਾਭ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਆਮਦਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।
ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਟੈਕਸਦਾਤਾ (ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਆਈ))। ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੫੬ ਇੱਕ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ
ਧਾਰਾ, ਅਰਥਾਤ, ਜੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਚਾਰਜ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਚਾਰਜ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ 'ਏ' ਤੋਂ 'ਈ' ਹੈ.

22. ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਹਿਲੂ ਏਓ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਤਰਕ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸੀਆਈਟੀ (ਏ) ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਵੀ ਇੱਕ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪੂੰਜੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ
ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ.
ਸੀਆਈਟੀ (ਏ) ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਸਿਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗੀ

ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੪ ਦਾ 'ਡੀ' ਅਤੇ ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੫੬ ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ' ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।

ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਕੰਮ ਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਵਜੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ. ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਕਿਸ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਫੰਡ ਦਾ ਖਾਤਾ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਲਈ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਫਿਕਸਡ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਰਕਮ ਬੇਕਾਰ ਨਾ ਪਈ ਰਹੇ। ਕਿ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵੰਡ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਆਮਦਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੁਰ੍ਹਾਂ, 'ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ' ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਆ ਜਾਵੇਗਾ. ਇਸ ਲਈ, ਸੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰੋਤ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਮਦਨ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀ ਹੈ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪਏਗਾ ਗਤੀਵਿਧੀ[ਸੋਧੋ] ਉਹ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਡੀ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਇਕਲੌਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ (ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਵੀ ਨਹੀਂ) ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਦੋਂ ਫੰਡ ਬੇਕਾਰ ਪਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਦੇਸ਼ ਆਖਰਕਾਰ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ

ਮਕਸਦ ਪਦਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਣਾ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਵੈ-ਥੋਪੀ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਸਾਡੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਲੋਕ ਸਿੱਖਿਆ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਇਕਲੌਤੇ ਟਰੱਸਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੈਸੂਰ।[5]

ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਰਾਧਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਇੱਕ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚਾ. ਜੇ ਇਹ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚ ਹੈ ਤਾਂ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਹੈ ਤਾਂ ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜੇ

[5] (1976) 1 ਐਸਸੀਸੀ 254

ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦੀ ਲਾਈਨ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ (ਨਾ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ) ਨੂੰ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਥਾਈ ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਆਈ ਹੈ ਹੋਂਦ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ-

ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਐਥਰਟਨ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਇਨਸੁਲੇਟਿਡ ਅਤੇ ਹੇਲਸਬੀ ਕੇਬਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ.[6] ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੀ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਬੰਬੇ [7] 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਗ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਖਰਚ ਵਪਾਰ ਦੇ ਸਥਾਈ ਲਾਭ ਲਈ ਸੰਪਤੀ ਜਾਂ ਲਾਭ ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਸ ਮਾਲੀਆ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬੇਸ਼ਕ, ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਉਲਟ ਅਤੇ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਸਿਧਾਂਤ[ਸੋਧੋ]

ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਰਕਮ ਮੰਨੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਹੀ ਰਕਮ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਰਕਮ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਫੰਡ ਬੇਕਾਰ ਪਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ। ਵਿਵਾਦਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ, ਪਰ ਹਵਾਲੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਸਿਰਫ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ. ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ, ਜੋ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ, ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਵਜੋਂ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਕਮਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਸ ਤਰਕ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਮਦਨ, ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ, ਜੋ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੀਆਂ, ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ

---

[6] (ਸੁਪਰਾ)

[7] (ਸੁਪਰਾ)

ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਰਚਿਆਂ ਵਜੋਂ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਗਰਾਂਟਾਂ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਏ
ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੀਆਈਟੀ (ਏ) ਨੇ ਪੂਰੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸਿਰਫ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਜੋਂ ਵੰਡੀ ਗਈ ਰਕਮ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ
ਅਤੇ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ.

ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਅਰਥਾਤ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਤ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਅਗਾਊਂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਆਦਿ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਕਾਰੋਬਾਰ। ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਭੂਮਿਕਾ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ
ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ, ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਜਾਂ ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਵਜੋਂ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ। ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਕੈਨਵਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ੇ, ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਅਤੇ ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ
ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਰਤ।
ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਰਾਏ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਕਿ ਅਣਵਰਤੀ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਆਮਦਨ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਹਨ-
ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਫੰਡਾਂ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ
ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਹੈ. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਣਵਰਤੀ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵਿਆਜ
ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਮਦਨ ੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਆਮ ਫੰਡ ਵਿਚਲੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਆਪਣਾ ਮਾਲੀਆ ਚਰਿੱਤਰ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਦੀ ਇਹ ਲਾਈਨ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 'ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਰਕਮ ਉਸੇ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।
ਦਿਲਚਸਪੀ ਰਹੀ ਹੈ

ਮਾਲੀਆ ਰਸੀਦ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਕਮ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਕਟੌਤੀਯੋਗ ਹਨ।

30. ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ, ਜੋ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਕਰਦਾਤਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਵੇਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਖਰਚ ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 (1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ' ਖਰਚ ਹੈ. ਵਿਵਸਥਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"37. ਜਨਰਲ। - (1) ਕੋਈ ਵੀ ਖਰਚ (ਨਾ ਕਿ ਖਰਚ ਨਾ ਹੋਣਾ) ਧਾਰਾ 30 ਤੋਂ 36 ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੇ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ "ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ" ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏਗੀ।

ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁੱਖ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ 'ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼' ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਕਟੌਤੀ ਹੋਵੇਗੀ. ਫੰਡਾਂ ਦਾ ਸਰੋਤ ਜਿਸ ਤੋਂ ਖਰਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ
ਖਰਚ ਕਾਰਪਸ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਈ ਗਈ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

31. ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਸਿਰਫ ਆਮਦਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ, ਜੋ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਖਰਚ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਗੈਰ-ਵਾਪਸੀਯੋਗ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੀ ਵੰਡ
ਐਨਸੀਡੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ। ਉਦੇਸ਼ ਸਿੱਧਾ ਹੈ; ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਵੰਡ ਨੂੰ 'ਆਮਦਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ' ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ
ਅਤੇ ਖਰਚ ਨਹੀਂ।

32. ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸੀਆਈਟੀ ਕੇਰਲ, ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਸ਼ੂਗਰ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ[8] ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ

---

[8] (1973) 3 ਐਸਸੀਸੀ 274 (ਵਧੇਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਰਾ 23)

ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦਾ ਬਦਲਾਅ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚ ਵਜੋਂ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਯੰਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਚਾਰਜ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚ ਸੀ।

ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਦੀ ਹਰ ਅਰਜ਼ੀ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਖਰਚ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀਤਾਲਦਾਸ ਤਿਰਥਦਾਸ ਕੇਸ 9 ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ।
ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

ਸਾਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ
ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਗਠਜੋੜ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੈ
ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸ਼ੁੱਧ ਅਨੁਮਾਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਨੇੜਲੇ ਗਠਜੋੜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਡਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਦਰਅਸਲ, ਸੀਆਈਟੀ (ਏ) ਨੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਖ਼ਰਚਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ
ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਤੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤੱਥ ਅਤੇ ਅੰਕੜੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਬੋਝ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੀਆਈਟੀ (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ
ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਦੇ ਗਠਜੋੜ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.

ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਧਾਂਤ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਰਥਾਤ,
ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕਰਕੇ ਬਦਲਾਅ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀਤਲਦਾਸ ਤੀਰਥਦਾਸ ਕੇਸ ੧੦ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ
ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਕ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਰਿਕਰਿੰਗ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮਕਸਦਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਫੰਡ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ
ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ
ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਸਿਰਲੇਖ ਦੁਆਰਾ ਮੋੜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਹੈ

---

[9] (ਸੁਪਰਾ)
[10] (ਸੁਪਰਾ)

ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਓਵਰਵਾਈਡ ਕਰਕੇ ਡਾਇਵਰਟ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ, ਇਕ ਅਰਥ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਹੋਰ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੀ ਵੰਡ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਖਰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ.

ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਸਥਾਗਤ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ/ਵੰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।
ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ/ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਵਸਥਿਤ ਫਾਰਮੈਟ ਵਿੱਚ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ 'ਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਕੀਮਾਂ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਫੰਡਿੰਗ ਵੀ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਸਮੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਫੰਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਫੰਡਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ 3 ਤੋਂ 8 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਦਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਹ ਢੰਗ-
ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਵਜੋਂ ਕਾਰਜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਨ.ਸੀ.ਡੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ
ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗ੍ਰਾਂਟ ਕਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਹਨ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤਾ ਕੋਲ ਫੰਡਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬਦਲਾਅ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਓਵਰਵਾਈਡ ਕਰਕੇ ਆਮਦਨ।

ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਮਦਨ ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ 'ਅਸਲ ਮੁਨਾਫੇ' ਵਿਚ ਅੰਤਰ ਹੈ. ਪੂਨਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ.
ਬੰਬੇ ਸਿਟੀ ੧੧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਸਲ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਨਾਫਾ ਆਮ ਵਪਾਰਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਲਈ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਵਪਾਰਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ 'ਅਸਲ ਆਮਦਨ' ਨਿਰਧਾਰਤ <u>ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 'ਅਸਲ ਆਮਦਨ' ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਜਾਜ਼ਤ ਯੋਗ</u>

11 (1965) 3 818

ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੈੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ, ਅਸੀਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ., ਗੁਜਰਾਤ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਸੀ. ਕੋਠਾਰੀ 12 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:

“6. … ਟੈਕਸ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕੁੱਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇਗਾ। ਉਹ ਕੇਵਲ ਕਿਸੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ। ਇਹ ਘਾਟੇ ਨੂੰ ਕੱਟੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਖਰਚੇ ..."

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਲ ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੰਡਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਹੈ. ਵੰਡ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਪਾਰਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਸਲ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਸਲ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੇ ਕਦੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਬਦੀਲੀਆਂ, ਪਰ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਲਤੀ ਦਾ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਗਲੀ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ।

ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। 2003 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਨੇ ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਜੋੜੀ

(1) () ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ:

"36. ਹੋਰ ਕਟੌਤੀਆਂ। (1) ਧਾਰਾ 28 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੇਗੀ -

() ਤੋਂ ()

ਕੋਈ ਵੀ ਖਰਚ (ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣਾ)
ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ, ਜੇ, -

ਇਹ ਕਿਸੇ ਕੇਂਦਰੀ, ਰਾਜ ਜਾਂ ਸੂਬਾਈ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਜਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;
ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ

---

[12] (1972) 4 ਐਸਸੀਸੀ

H

() ਖਰਚ ਉਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਦਾ ਗਠਨ ਜਾਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ;

"

ਇਸ ਸੋਧ ਦੀ ਵਿਭਾਗੀ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 7/2003 ਮਿਤੀ 5.9.2003 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਲਈ ਕਟੌਤੀ
ਕੇਂਦਰੀ, ਰਾਜ ਜਾਂ ਸੂਬਾਈ ਐਕਟ। ਸੰਸਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2001 ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2002 ਦੁਆਰਾ, ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਛੋਟ
ਸੰਸਦ ਦੇ ਐਕਟ ਰਾਹੀਂ ਸਥਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟੈਕਸ ਢਾਲ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਕੁਝ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁਨਾਫਾ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ
ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਕਾਸ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਨੂੰ 'ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ' ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਾਂ
ਪੇਸ਼ਾ'।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2003 ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੇਂਦਰੀ, ਰਾਜ ਜਾਂ ਸੂਬਾਈ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ, ਗਠਿਤ ਜਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਅਜਿਹੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ
ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦਾ ਗਠਨ ਜਾਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ 'ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ' ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏਗੀ. ਇਹ ਸੋਧ 1.4.2002 ਤੋਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।[13]

43. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਲ 1976-77 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਟੈਕਸ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾਕਾਰੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ
ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਆਮ ਧਾਰਾ 37 (1), ਜੋ ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪੋਸਟ

---

[13] ਚਤੁਰਵੇਦੀ ਅਤੇ ਪਿਥੀਸਾਰੀਆ ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ, ਭਾਗ 3, ਛੇਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ (2014), ਪੰਨਾ 3310, ਲੈਕਸਿਸਨੇਕਸਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ

ਸੋਧ, ਅਜਿਹੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2003 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 36 (1) ()

44. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਏਓ, ਆਈਟੀਏਟੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੀਆਈਟੀ (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।
ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨ. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਿਮ ਝਟਕਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਣਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਫਸੋਸ ਨਾਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਕੌਣ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਸਰਕਾਰ।

<u>ਪੋਸਟਸਕ੍ਰਿਪਟ 1</u>:

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਇੱਕ ਡੌਕੇਟ ਧਮਾਕੇ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਇਸ ਹੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਕੋ ਇਕ ਸਵਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਡੀ ਹੈ

ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਜੇਬ ਨੂੰ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ?

ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤੇਲ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਗੈਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਨਵੀਨਤਾ ਆਈ
ਏ.ਐਨ.ਆਰ. 5. ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ 14 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।
ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਸਐਲਪੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।
ਇਸ ਨੂੰ 14.08.2009 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਕਮੇਟੀ
ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ. ਪਰ ਕਿਸੇ ਹੱਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਕਤ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗੇਂਦ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਨਤੀਜਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸੀ
ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ
ਹੁਣ ਹੀ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ।

---

[14] 1995 ਸੁਪ (4) ਐਸਸੀਸੀ H

3. ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਓਐਨਜੀਸੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ। ਭਾਰਤ ਸੰਘ।[15]

4. ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੀਤੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ
ਤਜਰਬਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ - ਇਕ ਮੰਦਭਾਗੀ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਨਿਆਂਪ੍ਰਣਾਲੀ 'ਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਬੋਝ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ. ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪਿਰਥਵੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ,16 ਭਾਵੇਂ ਸਰਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੁਲਝ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ
ਫਿਰ ਵੀ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬਰਬਾਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ "ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕੇਸਾਂ" ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਇਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ.

5. ਭਾਰਤ ਦੇ 126ਵੇਂ ਲਾਅ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ 'ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਰਣਨੀਤੀਆਂ' ਸੀ, ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ।
ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਵੀ ਸਮਾਂ। ਇਹ ੧੯੮੮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਾਲ ੨੦੧੦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮੁਕੱਦਮਾ
ਨੀਤੀ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਐਨ.ਐਲ.ਪੀ.') ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੁਸ਼ਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜ
(5) ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸੋਧ ਵੇਖੀ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਅਸਰ ਪਿਆ ਹੈ. ਸਾਲ 2018 ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ
ਵਪਾਰਕ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ
ਕੇਂਦਰੀ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉੱਦਮਾਂ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਸੀ.ਪੀ.ਐਸ.ਈ.')/ਪੋਰਟ ਟਰੱਸਟਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੀ.ਪੀ.ਐਸ.ਈਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ/ਸੰਗਠਨਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਵਿਵਾਦ। ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੱਲ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੇ ਰੇਲਵੇ, ਆਮਦਨ ਕਰ, ਕਸਟਮ ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਟੈਕਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ।
ਇਹ ਆਮਦਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ

---

[15] (2011) 332 ਆਈਟੀਆਰ 58 (ਐਸਸੀ)

16 (2018) 16 ਐਸਸੀਸੀ 363

ਟੈਕਸ (ਛੋਟਾਂ) ਬਨਾਮ ਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਟਰਸਟ ਐਕਸਚੇਂਜ ਆਫ ਇੰਡੀਆ 17 ਬੈਂਚ ਏ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ (ਸੰਜੇ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਜੇ.) ਹਿੱਸਾ ਸੀ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗੈਰ-ਕਰਾਧਾਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸੀ.ਪੀ.ਐਸ.ਈਜ਼ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਵਿਧੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਸਮੂਹਿਕ ਯਤਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬਰਾਬਰੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਦਾ ਬੀ ਦੋ-ਪੱਧਰੀ ਢਾਂਚਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ, ਵਪਾਰਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਮੰਤਰਾਲਿਆਂ/ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਜੇ ਦੋਵੇਂ ਮਤਭੇਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਸਬੰਧਤ ਹਨ
ਉਸੇ ਮੰਤਰਾਲੇ/ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਸਕੱਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ
ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਮੰਤਰਾਲੇ/ਵਿਭਾਗ; ਸਕੱਤਰ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ, ਜਨਤਕ ਉੱਦਮ ਵਿਭਾਗ। ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਸੀਪੀਐਸਈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਭਾਗ/ਸੰਗਠਨ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਸਕੱਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਵਿਭਾਗ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੀਪੀਐਸਈ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਡੀ
ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਆਦਰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ (3) ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹਿਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੀ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਣਸੁਲਝੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਦੂਜੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਕੱਤਰ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਫ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ
ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜੱਜ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਹਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਖਦਸ਼ੇ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਬਣਨ।
ਇਹ ਸਾਡੀ ਪਵਿੱਤਰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕੋਵਿਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ।

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਚੋਲਗੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਪਾਅ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਚੋਲਗੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ. ਭਾਰਤ ਹੁਣ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦੇਸ਼ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ

---

[17] ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀ) ਡਾਇਰੀ ਨੰਬਰ 35567

ਵਿਚੋਲਗੀ 'ਤੇ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਿਚੋਲਗੀ ਨੂੰ ਸੰਸਥਾਗਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਕ ਵਿਆਪਕ ਕਾਨੂੰਨ ਲਿਆਉਣ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪੋਸਟਸਕ੍ਰਿਪਟ 2:

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੀ.ਪੀ.ਐਸ.ਈਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਰਾਧਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਰਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਜੋਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ। ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਰ
ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ 87% ਹੈ।[18] ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੁਝ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਐਡਵਾਂਸ ਰੂਲਿੰਗ ਦੀ ਇੱਕ ਜੀਵੰਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕਰਾਧਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਰਸਤਾ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਬਾਰੇ ਸੱਚ ਹੈ ਬਲਕਿ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ
ਜ਼ਮੀਨ ਬਾਰੇ ਪਰ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਲੱਭੋ. ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਧਾਰਨਾ ਕਾਰਨ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇੱਕ ਐਡਵਾਂਸ ਰੂਲਿੰਗ ਸਿਸਟਮ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਹੱਲ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਪੱਧਰਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਾਂਗ ਲੰਘਦੇ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਐਡਵਾਂਸ ਰੂਲਿੰਗ ਸਿਸਟਮ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੀ.ਪੀ.ਐਸ.ਈਜ਼ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਲਈ, ਐਡਵਾਂਸ ਰੂਲਿੰਗ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
ਚੁਣੌਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

1971 ਵਿੱਚ ਡਾ. ਕੇ.ਐਨ. ਵਾਂਚੂ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਪ੍ਰਤੱਖ ਟੈਕਸ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਸ਼ਾਸਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਉਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸੀ
ਟੈਕਸਦਾਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਟੈਕਸਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਫੈਸਲੇ, ਜੋ ਫਿਰ ਹੋਣਗੇ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਝਗੜਿਆਂ ਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 1993 ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਆਈਟੀ ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵਾਂਸ ਰੂਲਿੰਗ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇੱਕ ਅਰਧ-

[18] ਆਰਥਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ 'ਆਰਥਿਕ ਸਰਵੇਖਣ 2017-19 - ਭਾਗ 1' ਦੇਖੋ,
ਵਿੱਤ ਮੰਤਰਾਲਾ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ

ਨਿਆਂਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਐਡਵਾਂਸ ਰੂਲਿੰਗਜ਼ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਏ
(ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਏ.ਏ.ਆਰ.') ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਸਨੀਕਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਕਰਾਧਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ
ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ। ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਏਏਆਰ ਤੋਂ ਅਗਾਊਂ ਫੈਸਲਾ ਮੰਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਵਧ ਕੇ ਹੁਣ ਵਸਨੀਕਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,
ਜੋ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦਾ ਅਧਿਆਇ - ਅਗਾਊਂ ਫੈਸਲਿਆਂ
ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ
ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 245 ਐਨ (ਏ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ
ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ
ਕੋਲੰਬੀਆ ਸਪੋਰਟਸਵੇਅਰ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ 19 ਨੇ ਕਿਹਾ
ਕਿ ਅਗਾਊਂ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਅਤੇ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਜੇ ਆਮ ਜਨਤਕ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ
ਹੀ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗਾਊਂ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਫੈਸਲੇ ਲਈ।

ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਧੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ
ਭੁਲੇਖਾ ਹੋਣਾ ਕਿਉਂਕਿ ਏਏਆਰ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਘੱਟ ਦਰ ਕਾਰਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਮੀਦ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿ
ਫੈਸਲਾ ਛੇ (6) ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ (ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 245 ਆਰ (6) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ), ਔਸਤਨ ਸਮਾਂ ਪਹੁੰਚਣ
ਵਾਲਾ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਲਗਭਗ ਚਾਰ (4) ਸਾਲ![20] ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ
ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਤੇ ਏਏਆਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ
ਹਨ।[21] ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਏਏਆਰ ਦਾ ਮਕਸਦ ਹੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਕਸਰ
ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਧ ਰਹੇ ਟੈਕਸ ਸੰਬੰਧੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ.

ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 245 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਕਾਸ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ। ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 11456 ਮਿਤੀ 3.8.2000 ਰਾਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ
'ਬਿਨੈਕਾਰ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 2014 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵਸਨੀਕ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਜਿਸਨੇ 100 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁੱਲ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕੀਤੇ ਸਨ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵਸਨੀਕ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸੀਮਾ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦਿਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ

---

[19] (2012) 11 ਐਸਸੀਸੀ 224
[20] ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਐਡਵਾਂਸ ਫੈਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਡੈਲੋਇਟ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਖੋ: ਵਧੇਰੇ ਟੈਕਸ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ (ਡੈਲੋਇਟ ਟੈਕਸ
ਪਾਲਿਸੀ ਪੇਪਰ 5, 2019)
[21] ਆਈ.

ਸੀਲਿੰਗ ਲਿਮਟ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਲਾਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜੋ ਟੈਕਸ ਅਨੁਕੂਲ ਚਿਹਰਾ ਰਹਿਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ!

ਅਸੀਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਅਗਾਊਂ ਅਪਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਰਿਪੱਕ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵੱਲ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਸ਼ਾਸਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ[ਸੋਧੋ] ਗਲੋਬਲ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਟੈਕਸ ਸਹਿਯੋਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਕੇਂਦਰ-ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਫਾਰ ਇਕਨਾਮਿਕ ਕੋਆਪਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਓਈਸੀਡੀ') ਵਪਾਰ ਸੁਵਿਧਾ ਨੀਤੀਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਾਊਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਇੱਕ ਅਭਿਲਾਸ਼ੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਰਵੋਤਮ ਅਭਿਆਸ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਸਟੈਂਡਰਡ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਅਤੇ ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ

ਅਗਾਊਂ ਫ਼ੈਸਲੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ (ਜੋ ਜਨਤਕ ਫੈਸਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ)
ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ) ਨੂੰ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾ ਕੇ ਦੰਦ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਨੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਦਿਆਂ "ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਹੁਲਸਿਆਂ" ਨੂੰ ਨਵੀਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਮੌਜੂਦਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਫੈਸਲਾ।

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਖਜ਼ਾਨਾ ਲਈ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਹੈ. ਇਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ
ਕਿ ਟੈਕਸਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਮਾਲੀਆ ਫੈਸਲਿਆਂ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਅਣਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਟੈਕਸ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਸਵੀਡਿਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਵੀਡਿਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਜਨਤਕ ਖੁਲਾਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਗਾਊਂ ਫੈਸਲੇ। ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋਵੇਂ
ਸਵੀਡਿਸ਼ ਟੈਕਸ ਏਜੰਸੀ ਇੱਕ ਅਗ੍ਰਾਊਂ ਟੈਕਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਉਹ। ਸਕੈਟਰਟਸਨੈਮਡਨ, ਜਾਂ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਐਡਵਾਂਸ ਟੈਕਸ ਰੂਲਿੰਗਜ਼ ਸਵੀਡਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਏਜੰਸੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਐਡਵਾਂਸ ਰੂਲਿੰਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੇ ਸਵੀਡਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਟੈਕਸ ਪਾਲਣਾ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਗਾਊਂ ਸ਼ਾਸਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਟੈਕਸ ਦਾਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਟੈਕਸ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਮਨੋਬਲ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਆਪਸੀ ਲਾਭਕਾਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਕਸਦਾਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਵਿਧੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੜਾਅ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਡਵਾਂਸ ਟੈਕਸ ਰੂਲਿੰਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ
ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਧਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲੜਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਆਪਕ ਬਣਾਓ, ਚਾਹੇ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ। ਐਡਵਾਂਸ ਟੈਕਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕੌਂਸਲ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੈ ਸਵੀਡਿਸ਼ ਮਾਡਲ ਅਤੇ ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਦੋ ਪੋਸਟਸਕ੍ਰਿਪਟਾਂ ਲਿਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਰ ਤੋੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਡਾਕੇਟਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਧ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਕ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੱਲ ਵਧਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਪਹਿਲੂ ਉਚਿਤ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਥਾ ਮਿਸਟਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।
ਨਾਨੀ ਏ. ਪਾਲਖੀਵਾਲਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 11.12.1989 ਨੂੰ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਲੀ ਜੇ. ਸੋਰਾਬਜੀ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸ਼ਾਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਜਿੱਤਦੇ ਬਲਕਿ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਮਿਲੇ।
ਲੋਕ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਨਿਆਂ ਵਿਭਾਗ ਡੀ ਦੇ ਮੰਤਵ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਆਫਿਸ ਦੇ ਰੋਟੰਡਾ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:

ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਜਿੱਤ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਨਾਗਰਿਕ ਇਸ ਉਮੀਦ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕੀ ਹੈ
ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਟਿਨ ਲੂਥਰ ਕਿੰਗ ਜੂਨੀਅਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, "ਸਾਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸੀਮ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ, ਖਰਚ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ।
ਵਿੱਤ ਮੰਤਰਾਲੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੂੰ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ATTESTED BY ME
Mrs. VAISHALI A. RAMADHAN
M.Sc. LL.B.
ADVOCATE & NOTARY PUBLIC (Govt. of India)
Uran, Navi Mumbai
Regd. No. 10519
Parties are Responsible for
Contents of Documeni

H